

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7Cdo/428/2015
Identifikačné číslo spisu:	2513203043
Dátum vydania rozhodnutia:	23.02.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Lubor Šebo
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:2513203043.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu U. P., bytom S., zastúpený advokátom JUDr. Erikom Končokom, Ivánska cesta 30/B, Bratislava, proti žalovanej FOOD FARM, s.r.o., Duklianska 21, Hlohovec, IČO: 31 442 226, zastúpenej Ius aegis, s.r.o., Ferienčíkova 7, Bratislava, IČO: 36 857 203, o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru, vedenom na Okresnom súde Piešťany pod sp. zn. 4Cpr/3/2013, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 26. januára 2015 sp. zn. 26CoPr/4/2014, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Žalovaná má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Trnave uznesením z 26. januára 2015, sp. zn. 26CoPr/4/2014 potvrdil uznesenie Okresného súdu v Piešťanoch (ďalej len „súd prvej inštancie“) č. k. 4Cpr/3/2013-56, zo dňa 19. augusta 2014, ktorým prerušil konanie o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru žalobcu k žalovanej až do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Piešťany pod sp. zn. 7Cb/46/2012. V dôvodoch rozhodnutia sa stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že v konaní sp. zn. 7Cb/46/2012 vedenom na Okresnom súde Piešťany (iniciovanom U. L.) sa rieši otázka platnosti, resp. neplatnosti i uznesení P-2-06-2012 a P-3-06-2012, schválených spoločníkmi spoločnosti FOOD FARM, s.r.o. hlasovaním mimo valného zhromaždenia podľa § 130 Obchodného zákonníka, majúca význam pre posúdenie, či za žalovanú podpísali výpoveď danú žalobcovi osoby na to oprávnené. Na zdôraznenie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia a v súvislosti s odvolacími námietkami žalobcu (§ 219 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, ďalej len „O.s.p.“) odvolací súd uviedol, že výpoveď mala byť vykonaná K. A., U. B. a F. A., teda osobami, ktoré zrejme (podľa tvrdení žalobcu) nie sú oprávnené konať v mene žalovanej. Na Okresnom súde Piešťany sa vedie konanie sp. zn. 7Cb/46/2012 o neplatnosť uznesenia PR-2-06-2012, na základe ktorého sa mal konateľom žalovanej stať U. B., pričom uznesením č. k. 7Cb/46/2012-91 zo 17. augusta 2012 mu bola uložená povinnosť zdržať sa úkonov, v ktorých koná ako oprávnená osoba za žalovanú. Toto konanie nebolo v čase rozhodovania odvolacieho

súdu právoplatne skončené. Keďže vyriešenie otázky právomoci U. B. konať za žalovanú (a teda aj jeho právomoci skončiť pracovný pomer so žalobcom) je otázkou významnou pre rozhodnutie súdu vo veci prejednávanej, resp. je spôsobilé ovplyvniť ďalší priebeh a rozhodnutie i v prejednávanej veci, odvolací súd mal za to, že súd prvej inštalácie postupoval správne, keď prerušil prebiehajúce konanie o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru žalobcu k žalovanej do času právoplatného rozhodnutia vo veci sp. zn. 7Cb/46/2012.

2. Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie žalobca. Namietal odňatie možnosti konať pred súdom (§ 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p.) z dôvodu účelového, svojvoľného a arbitrárneho výkladu ustanovenia § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p. Poukázal na to, že v konaní sa domáha neplatnosti výpovede z viacerých dôvodov (ktoré podrobne uviedol), pričom väčšina týchto dôvodov nemá absolútne žiadny súvis s konaním o neplatnosť uznesení valného zhromaždenia žalovaného. Uvedené platí o to viac, keď v skutkovo a právne zhodných veciach vedených na tom istom súde (sp. zn. 8Cpr/2/2013 a sp. zn. 10Cpr/3/2013) konajúce súdy nielen že vo veci konali, ale do času vydania uznesenia súdu prvej inštalácie aj právoplatne rozhodli. Tiež poukázal na nedostatočné odôvodnenie uznesenia odvolacieho súdu z dôvodu, že sa nevysporiadal s argumentáciou žalobcu, v dôsledku čoho porušil jeho právo na spravodlivý proces.

3. Žalovaná v podanom vyjadrení navrhla, aby dovolací súd dovolanie žalobcu zamietol, pretože nie sú dané dôvody dovolania a ani vady konania, pre ktoré by bolo potrebné napadnuté uznesenie zrušiť.

4. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 Civilného sporového poriadku, zákona č. 160/2015 Z.z. (ďalej len „CSP“), ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 2016, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP (ale) právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP), po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalobcu je potrebné odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ CSP).

6. Vzhľadom k tomu, že dovolanie bolo podané pred 1. júlom 2016, t. j. za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku, účinného do 30. júna 2016, dovolací súd postupoval v zmysle uvedeného prechodného ustanovenia § 470 ods. 2 CSP a procesnú prípustnosť podaného dovolania posudzoval v zmysle § 236, § 237 ods. 1 a § 239 O.s.p.

7. Dovolaním je napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvej inštalácie o prerušení konania. V zmysle § 239 ods. 3 O.s.p. (v znení účinnom od 1. januára 2015) je dovolanie (i keby smerovalo proti uzneseniam uvedeným v § 239 ods. 1 a 2 O.s.p.) neprípustné, ak smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu o prerušení konania.

8. Neprípustnosť dovolania v takom prípade znamená, že sa v podstatnej miere zužuje právna možnosť využitia zákonom prezumovaných dovolacích dôvodov, a teda možnosť dovolateľa domáhať sa reparácie prípadných nesprávností v súdnom konaní, ktoré sa spájajú s tzv. inou vadou v konaní majúcou za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) a nesprávnym právnym posúdením veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Z uvedeného dôvodu, na dovolateľom uplatnené dovolacie dôvody spájané s nesprávnym právnym posúdením veci, nemôže dovolací súd v tomto konaní prihliadať.

9. Predmetné dovolanie by bolo prípustné iba ak v konaní došlo k procesným vadám uvedeným v § 237 ods. 1 O.s.p. (tzv. vady zmätočnosti). Žalobca procesné vady konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. a/ až e/ a g/ O.s.p. netvrdil a ich existencia ani nevyšla v dovolaní najavo.

10. So zreteľom na žalobcom tvrdený dôvod prípustnosti dovolania sa najvyšší súd osobitne zamerlal na otázku opodstatnenosti tvrdenia, že v prejednávanej veci mu súdom bola odňatá možnosť pred ním konať (§ 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p.).

11. Odňatím možnosti konať sa v zmysle uvedeného ustanovenia rozumie taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia tých jeho procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov.

12. O vadu, ktorá je z hľadiska § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. významná, ide najmä vtedy, ak súd v konaní postupoval v rozpore so zákonom, prípadne s ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi a týmto postupom odňal účastníkovi konania jeho procesné práva, ktoré mu právny poriadok priznáva.

13. Dovolať v súvislosti s tvrdením procesnej vady konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. namieta porušenie jeho práva na spravodlivý súdny proces. Jedným z aspektov tohto práva je tiež právo na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Účelom odôvodnenia rozhodnutia je vysvetliť postup súdu a dôvody jeho rozhodnutia. Odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu navyše musí byť aj dostatočným podkladom pre uskutočnenie prieskumu v dovolacom konaní. Ak rozhodnutie odvolacieho súdu neobsahuje náležitosti uvedené v § 157 ods. 2 O.s.p., je nepreskúmateľné. Takéto arbitrárne rozhodnutie súdu porušuje právo účastníka na spravodlivý súdny proces a v konečnom dôsledku mu odníma možnosť konať pred súdom (čo zakladá vadu konania podľa § 241 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p.), pretože mu upiera možnosť náležite skutkovo a právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu v rámci opravných prostriedkov.

14. Na rokovaní občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu, ktoré sa uskutočnilo 3. decembra 2015, bolo prijaté zjednocujúce stanovisko, právna veta ktorého znie: „Nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku.“ (stanovisko uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 2/2016).

15. Najvyšší súd, stotožňujúc sa v preskúmvanej veci so závermi, na ktorých spočíva vyššie uvedené stanovisko občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu z 3. decembra 2015, skúmal, či v danej veci ide o taký výnimočný prípad, kedy by nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladala vadu konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. Dovolať súd však nezistil, že by o takýto prípad v prejednávanej veci išlo; a to napríklad vtedy, keď rozhodnutie súdu neobsahuje vôbec žiadne odôvodnenie, alebo keď sa vyskytli „vady najzákladnejšej dôležitosti pre súdny systém“ (pozri Sutyazhnik proti Rusku, rozsudok z roku 2009), prípadne ak došlo k vade tak zásadnej, že mala za následok „justičný omyl“ (pozri Ryabykh proti Rusku, rozsudok z roku 2003). Odôvodnenie napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu obsahuje dostatočné vysvetlenie dôvodov, na ktorých odvolací súd založil svoje rozhodnutie. Uvádza skutkový stav, ktorý považoval odvolací súd za rozhodujúci, stanoviská procesných strán k prerokovanej veci, výsledky doposiaľ vykonaného dokazovania, obsah odvolania a právne predpisy, z ktorých vyvodil svoje právne názory vysvetlené v odôvodnení.

16. Vzhľadom na uvedené možno uzavrieť, že dovolanie žalobcu proti uzneseniu odvolacieho súdu nie je podľa § 239 O.s.p. a ani podľa § 237 ods. 1 O.s.p. prípustné. Preto najvyšší súd dovolanie žalobcu proti uzneseniu krajského súdu, ktorým potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie o prerušení konania, ako dovolanie smerujúce proti uzneseniu, proti ktorému nie je prípustné, odmietol (§ 447 písm. c/ CSP).

17. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

18. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.